

på dette område, og det er derfor ved udformningen af forslaget § 49 forudsat, at de omtalte regler fortsat skal være gældende.

Til §§ 50-51.

Ordninger med begrænset fradragsret for indbetalingerne.

Disse ordninger er omhandlet i renteforsikringslovens § 1, stk. 1 d, og § 20. Inden for en grænse, der med virkning fra og med indkomståret 1971 er fastsat til 3.000 kr. årligt, kan herefter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fratrækkes indbetalinger til følgende forsikrings- og opsparingsordninger:

1. Anden livsforsikring end de af renteforsikringslovens § 1, stk. 1 c, omfattede renteforsikringer m. v., herunder navnlig kapitalforsikring.
2. Forsikring og pensionskasseordning, der efter deres indhold er omfattet af lovens § 1, stk. 1 c, men som efter aftale mellem den skattepligtige og vedkommende forsikringsselskab eller pensionskasse er henført under reglerne for forsikring m. v. med begrænset fradragsberettigede indbetalinger.
3. „Pensions- og enkeforsørgelse“, der ikke er omfattet af § 1, stk. 1 c, herunder kapitalpensionsordninger.
4. Børneopsparings- og selvpensioneringskonti, for hvilke reglerne er godkendt i medfør af lovens § 20.

Den begrænsede fradragsret for indbetalinger til disse ordninger har sin rod i de tidligere lovregler om fradragsret for livsforsikringspræmier og lignende.

I henhold til statsskatteloven af 1922 § 6 c kunne ved indkomstopgørelsen fratrækkes „beløb, der anvendes til pensions- og enkeforsørgelse, livsforsikring, syge-, invaliditets-, alderdoms- og arbejdsløshedsforsikring, dog ikke ud over et samlet beløb af indtil 400 kr. årligt“. (Tilsvarende fradragsregler fandtes ikke i de tidligere statsskattelove af 1903 og 1912). Fra og med skatteåret 1952-53 blev fradragsgrænsen forhøjet til 600 kr. årligt. Den begrænsede fradragsret, der var fælles for rente- og kapitalforsikringer m. v., og som også omfattede sygekassekontingenter og lignende, skulle tilskynde til en sikring i almindelighed mod de økonomiske følger af arbejdsløshed og uarbejdsdygtighed på grund af sygdom, invaliditet og alder. Med virkning fra skatteåret 1955-56 blev der som omtalt under bemærkningerne til § 34 gennemført regler om fuld

fradragsret for indbetalinger til pensionsordning med løbende udbetalinger og for præmier vedrørende renteforsikringer og dermed skattemæssigt ligestillede annuitetsforsikringer og arverenter. For de øvrige forsikringspræmier m. v., der var omfattet af statsskattelovens § 6 c, herunder kapitalforsikringspræmier og sygekassekontingenter m. v., blev fradragsretten på indtil 600 kr. årligt bevaret. Ved renteforsikringsloven blev der med virkning fra skatteåret 1960-61 indført regler om fradrag for indskud på kapitalbindingskonti samt børneopsparings- og selvpensioneringskonti, og samtidig blev fradragsgrænsen forhøjet til 1.000 kr. årligt for familieforsørgere, medens grænsen fortsat var 600 kr. for ikke-forsørgere. Fra og med skatteåret 1963-64 forhøjedes fradragsgrænsen til 1.500 kr. og 1.000 kr. årligt for henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere, og ved lov nr. 226 af 4. juni 1965 blev fradragsgrænsen — med virkning fra skatteåret 1966-67 — forhøjet til 2.500 kr. årligt for alle skatteydere samtidig med, at indbetalinger til syge- og ulykkesforsikring som omtalt i bemærkningerne til § 49 er gjort fuldt fradragsberettigede. Ved lov nr. 201 af 3. juni 1967 blev reglerne om indskud på kapitalbindingskonto ophævet, og den senere gennemførte lov om opsparingspræmiering (lov nr. 237 af 7. juni 1968) indeholder ingen regler om fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Endelig blev beløbsgrænsen ved lov af 27. maj 1970 hævet til 3.000 kr.

Den ovenfor under 3 nævnte gruppe „pensions- og enkeforsørgelse“, der i 1922 blev medtaget under statsskattelovens regler om begrænset fradragsret, har ikke haft nævneværdig praktisk betydning efter gennemførelsen af renteforsikringslovens beskatningsregler for pensionsordninger med løbende udbetalinger og kapitalpensionsordninger. Med nærværende lovforslags kapitel 1 er der som tidligere omtalt tilsigtet en udtømmende opregning af, hvilke ordninger der kan behandles efter pensionsbeskatningsreglerne, og herudover findes der kun at være behov for særregler om livsforsikring og pensionskasser uden for dette beskatningsområde. Man har derfor ikke medtaget „pensions- og enkeforsørgelse“ under forslaget regler om ordninger med begrænset fradragsberettigede indbetalinger. Det vil herefter bero på en anvendelse af de almindelige beskatningsregler, herunder reglerne om indkomst- og formueskattefrihed for suspensivt betingede rettigheder, hvorledes der skattemæssigt skal forholdes med midler, der måtte være opsamlet med henblik på „pensions- og enkeforsørgelse“, men som hverken er omfattet af kapitel 1 eller af § 50.